

Laidiens: 18.10.2000., Nr. 365/367

Precizēts 06.12.2000., Latvijas Vēstnesis Nr.440.441 (2351/2352)

Ministru kabineta noteikumi Nr.356

Rīgā 2000.gada 10.oktobrī (prot. Nr. 48, 35.§)

Likuma "Par dabas resursu nodokli" atsevišķu normu piemērošanas kārtība

*Izdoti saskaņā ar likuma "Par dabas resursu nodokli"
9.panta ceturto daļu, 10.panta pirmo daļu, 16.panta otro daļu,
17.panta pirmo daļu, 18.panta otrās daļas 1. un 4.punktu,
1.pielikuma 2., 4. un 6.punktu un 7.pielikuma 4.punktu*

I. Vispārīgais jautājums

1. Šie noteikumi nosaka likuma "Par dabas resursu nodokli" (turpmāk - likums) atsevišķu normu piemērošanas kārtību.

II. Dabas resursu lietošanas un piesārņojošo vielu limitu noteikšana

2. Ieguvei paredzēto vai izmantojamo dabas resursu veidu saskaņā ar likuma 1. un 2.pielikumu Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija un tās pilnvarotās institūcijas nosaka derīgo izrakteņu atradnes pasē, dabas resursu lietošanas atļaujā (šo noteikumu 1.pielikums), ūdens ieguves urbuma pasē, ūdens lietošanas atļaujā vai parka vīngliemežu (*Helix pomatica L.*) vākšanas atļaujā. Likuma 1.pielikuma 5.punktā noteikto saimniecisko darbību rezultātā iegūto dabas resursu veidu nosaka Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas reģionālās vides pārvaldes (turpmāk - reģionālā vides pārvalde) attiecīgajā atļaujā.

3. Dabas resursu nodokļa (turpmāk - nodoklis) aprēķināšanai lietojamā piesārņojošo vielu klasifikācija atbilstoši likuma 3., 4., 5. un 6.pielikumā minētajām bīstamības klasēm noteikta šo noteikumu 2., 3., 4. un 5.pielikumā.

4. Lai saņemtu likuma 1.pielikuma 5.punktā noteikto saimniecisko darbību rezultātā iegūto dabas resursu lietošanas atļauju, nodokļa maksātājs iesniedz reģionālajā vides pārvaldē šādus dokumentus:

4.1. pieteikumu, kurā ietverta informācija par paredzēto darbību un dabas resursu ieguves apjomu;

4.2. zemes lietošanu apliecinājošus dokumentus;

4.3. dokumentus, kas apstiprina dabas resursa ieguves likumību;

4.4. akreditētas laboratorijas izsniegtu dokumentu, kas nosaka dabas resursa atbilstību likuma 1.pielikumā noteiktajiem dabas resursu veidiem;

4.5. objekta izvietojuma shēmu.

Piezīme. Ja informācija nav pietiekama, reģionālā vides pārvalde var pieprasīt no nodokļa maksātāja papildu informāciju.

5. Atļaujas piesārņojošo vielu ievadišanai atmosfērā vai ūdenstilpēs un videi kaitīgo preču un produktu realizācijai vai ievēšanai (importam) piešķir tiem uzņēmumiem (uzņēmēj sabiedrībām), kuru uzņēmējdarbība saistīta ar attiecīgajiem dabas resursu lietošanas veidiem. Šo noteikumu 6.punktā minēto atļauju uzskaitījums ir pilnīgs, un nevienai valsts iestādei saistībā ar nodokļa administrēšanu nav tiesību pieprasīt no nodokļa maksātāja vēl kādu citu atļauju.

6. Nodokļa maksātājs pēc saskaņošanas ar dabas resursu ieguves vai piesārņojuma ievadišanas vietas pašvaldību vēršas šādās institūcijās, kas izsniedz attiecīgo atļauju:

6.1. atļaujas bieži sastopamo derīgo izrakteņu ieguvei kvotu robežās saskaņā ar Ministru kabineta 1997.gada 8.jūlija noteikumiem Nr.239 "Zemes dziļu izmantošanas noteikumi" izsniedz pagasta vai pilsētas pašvaldība tās pārziņā esošajās teritorijās;

6.2. atļaujas (licences) derīgo izrakteņu ieguvei (izņemot atļaujas bieži sastopamo derīgo izrakteņu un pazemes ūdeņu ieguvei) izsniedz Valsts ģeoloģijas dienests;

6.3. atļaujas gaisa piesārņošanai izsniedz un limitus (maksimāli pieļaujamus vai uz laiku saskaņotos apjomus), pamatojoties uz piesārņotāja sagatavoto informāciju, nosaka un apstiprina reģionālās vides pārvaldes;

6.4. ūdeņu lietošanas atļaujas izsniedz un limitus ūdeņu ieguvei, kā arī notekūdeņu un piesārņojošo vielu novadišanai (ūdeņu piesārņošanai) nosaka reģionālās vides pārvaldes. Limitus piesārņojuma novadišanai pazemes ūdeņos nosaka un ūdens lietošanas atļauju izsniedz pēc saskaņošanas ar Valsts ģeoloģijas dienestu;

6.5. atļaujas atkritumu uzglabāšanai (deponēšanai) poligonos izsniedz un limitus nosaka reģionālās vides pārvaldes. Atļaujas bīstamo atkritumu uzglabāšanai poligonos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā saskaņā ar reģionālās vides pārvaldes atzinumu izsniedz pagastu un pilsētu pašvaldības;

6.6. atļaujas notekūdeņu ievadišanai no stacionāro attīrīšanas iekārtu izplūdēm Latvijas Republikas ekonomiskās zonas teritoriālajos un iekšējos jūras ūdeņos izsniedz un limitus nosaka reģionālā vides pārvalde pēc objekta atrašanās vietas;

6.7. atļaujas dabas resursu lietošanai un vides piesārņošanai (izņemot šo noteikumu 6.6.apakšpunktā minētās darbības) Latvijas Republikas ekonomiskās zonas teritoriālajos un iekšējos jūras ūdeņos izsniedz un limitus nosaka Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija;

6.8. atļaujas (licences) ozona slāni noārdošo vielu importam izsniedz un limitus (kvotas) nosaka Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija saskaņā ar Latvijas Republikas saistībām pret Vīnes konvencijas par ozona slāņa aizsardzību Monreālas protokola par ozona slāni noārdošām vielām izpildorganizācijām;

6.9. atļaujas videi kaitīgu preču un produktu pagaidu ievēšanai pārstrādei izsniedz saskaņā ar Ministru kabineta 1998.gada 30.jūnija noteikumiem Nr.237 "Kārtība, kādā izpildāma muitas procedūra - ievēšana pārstrādei". Kompensācijas produktu sarakstu saskaņo ar Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministriju;

6.10. atļaujas likuma 1.pielikuma 5.punktā noteikto saimniecisko darbību rezultātā iegūto dabas resursu lietošanai, kā arī augsnes ieguvei Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas noteiktajā kārtībā izsniedz reģionālās vides pārvaldes;

6.11. atļaujas parka vīngliemežu (*Helix pomatica L.*) vākšanai izsniedz Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija, pamatojoties uz konkursa rezultātiem.

7. To videi kaitīgo preču un produktu klasifikācija un tehniskie raksturojumi, par kuriem saskaņā ar likuma 7.pielikumu jāmaksā nodoklis un kurus nodokļa maksātājs uzrāda muitas kravas deklarācijā (ailē "Preces iepakojums un apraksts") un pārskatā par nodokļa aprēķinu, doti šo noteikumu 6.pielikumā. Preču un produktu identifikācijai izmanto Latvijas kombinētajā nomenklatūrā pieņemto kodu sistēmu saskaņā ar likumu "Par muitas nodokli (tarifiem)", izņemot vienreiz lietojamus plastmasas traukus un galda piederumus. Ievedot vienreiz lietojamus plastmasas traukus un galda piederumus (šķīvjus, bļodas, krūzes, tasītes, glāzes, kokteiļu salmiņus, nažus, dakšiņas, karotes, rulādes spraudēkņus), uz to etiķetēm, iepakojuma vai arī pavaddokumentos jābūt norādītam, vai trauki un galda piederumi ir vienreiz vai daudzkārt lietojami. Ja šāda informācija kravai nav pievienota, par plastmasas traukiem un galda piederumiem jāmaksā nodoklis kā par vienreiz lietojamiem saskaņā ar likuma 9.pantu un likuma 7.pielikumu. Ja informācija ir neskaidra, var piemērot Ministru kabineta 2000.gada 25.janvāra noteikumus Nr.35 "Pirmsmuitošanas dokumenta piemērošanas un preču pagaidu uzglabāšanas kārtība" noteikto kārtību, un kravas īpašnieks vai valdītājs var griezties akreditētos sertificēšanas centros, lai saņemtu atzinumu. Šo noteikumu 6.pielikumā minētie plastmasas trauki pārtikas produktu iepakojšanai netiek aplikti ar nodokli, ja tos ievieš kā iepakojuma komplektu (trauku ar vāku).

III. Nodokļa aprēķina un samaksas kārtība

8. Nodokļa maksātāja pienākums ir nodrošināt dabas resursu lietošanas un vides piesārņojuma apjomu uzskaiti, kā arī videi kaitīgu pašražotu preču un produktu realizācijas vai ieviešanas (importa) uzskaiti.

9. Nodokļa maksātājs nodokli aprēķina par dabas resursu ieguves un vides piesārņojuma faktisko apjomu saskaņā ar nodokļa likmēm, pamatojoties uz dabas resursu lietošanas un vides piesārņojuma uzskaites, aprēķina vai analīžu datiem un attiecīgajā atļaujā (licencē) noteiktajiem limitiem (kvotām).

10. Limitus vai kvotas attiecīgajās atļaujās (licencēs) nosaka un nodokļa aprēķinos lieto katram dabas resursu vai vides piesārņojuma veidam atsevišķi.

11. Nodokli par dabas resursu lietošanu un vides piesārņošanu limitos noteiktajos apjomos aprēķina pēc likuma pielikumos noteiktajām pamatlikmēm.

12. Nodokli par dabas resursu lietošanu virs limitos noteiktajiem apjomiem (kvotām) un virslimita piesārņojumu aprēķina, summējot pamatlikmi un papildlikmi (kopā - četrkārtīgā pamatlikmes apmērā).

13. Ja atļaujā attiecīgajai darbībai nav noteikti kvantitatīvie ierobežojumi, nodokli par visu apjomu aprēķina pēc pamatlikmēm un pārskatā par nodokļa aprēķinu izdara atzīmi "bez limita".

14. To videi kaitīgo preču un produktu importam un realizācijai, kuriem tiesību aktos nav paredzētas atļaujas (licences), limitēšanu nepiemēro un nodokli par visu importēto vai realizēto preču apjomu aprēķina pēc pamatlikmēm.

15. Saimnieciskā gada pirmajos trijos ceturkšņos, kamēr nav sasniegts gada limitā noteiktais apjoms, nodokļa maksātājs aprēķina un maksā nodokli par dabas resursu ieguves un vides piesārņojuma faktisko apjomu pēc pamatlikmēm. Aprēķinus un nodokļa maksājumus par dabas resursu lietošanu virs limitos noteiktajiem apjomiem un virslimita piesārņojumu nodokļa maksātājs veic gada ceturtajā ceturksnī vai sākot ar dienu, kad limiti ir pārsniegti.

16. Uzņēmumiem (uzņēmēj sabiedrībām), kuru darbībai ir sezonas raksturs, limitus nosaka pēc tam, kad dabas resursu ieguves vai vides piesārņojuma novadišanas apjomi ir saskaņoti ar uzņēmuma (uzņēmēj sabiedrības) darbības kalendāro grafiku. Valsts ieņēmumu dienesta iestādes saskaņo ar minētajiem uzņēmumiem (uzņēmēj sabiedrībām) īpašu nodokļa maksājumu grafiku.

17. Nodokli neaprēķina par:

17.1. fona piesārņojumu, kura līmeni nodokļa maksātājs ir pierādījis ar vides aizsardzības institūciju noteiktajām prasībām atbilstoša monitoringa datiem;

17.2. ūdeņu lietošanu (caurplūdi) hidrotehniskajos un zivsaimniecības objektos (hidroelektrostacijās, ūdenskrātuvēs u.tml.), izņemot apjomus, kas ūdeņu lietošanas atļaujā noteikti patēriņam ražošanas un sadzīves vajadzībām;

17.3. termālo un tehnisko ūdeņu apjomiem, kas pēc izmantošanas iesūknēti atpakaļ ūdeņu ieguves horizontā, neizmainot ūdeņu ķīmisko sastāvu (izņemot atsāļošanu);

17.4. organiskā mēslojuma un agroķīmikāliju (minerālmēsli, pesticīdi, augšanas regulatori un veterinārpreparāti) ievadišanu lauksaimnieciskajā aprītē (transportēšanu, glabāšanu, augsnes, lauksaimniecības kultūru un dzīvnieku apstrādi), ja to lietošana ir agrotehniski un agroekoloģiski pamatota;

17.5. balasta smilšu izgāšanu (dampingu) noteiktās (saskaņotās) vietās;

17.6. piesārņojuma ievadišanu augsnes vai grunts filtrācijas slānī (absorbentā), ja attīrīšanas iekārtu saskaņotajā projektā tā paredzēta kā piesārņojuma attīrīšanas metode;

17.7. netoksiskajiem atkritumiem (O pamatgrupa atbilstoši šo noteikumu 2.pielikumam), kuri saskaņotās vietās uz noteiktu (ierobežotu) laiku tiek uzkrāti turpmākai pārstrādei (kompostēšanai, sadedzināšanai u.tml.);

17.8. grunts piesārņojumu atkritumu uzglabāšanas poligonos, kas radies pirms 1996.gada 1.janvāra;

17.9. avārijas noplūdes dēļ (nelikumīgi) vidē nonākušā piesārņojuma apjomu, ko vainīgā persona savākusi vai neitralizējusi saskaņā ar Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas institūciju noteiktajiem termiņiem un prasībām. Nodokli par neitralizēto piesārņojumu aprēķina atbilstoši neitralizācijas radītā sekundārā piesārņojuma bīstamībai un apjomam;

17.10. gruntsūdens līmeņa pazemināšanas procesā atsūkņētajiem ūdeņiem, ja ūdens atsūkņēšana saistīta ar derīgo izrakteņu iegūvi, izņemot apjomus, kas ūdens lietošanas atļaujā noteikti patēriņam ražošanas un saimnieciskajām vajadzībām;

17.11. ražošanas vajadzībām izmantojamo ūdeni, ja ūdeni pēc attīrīšanas izmanto atkārtoti.

18. Likuma 1.pielikuma 1.punktā noteikto likmju atvieglojuma koeficientu piemēro, ja attiecīgos derīgos izrakteņus iegūst zem ģeoloģiskajā pārskatā noteiktā gruntsūdens līmeņa. Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija izskata katru atvieglojumu piešķiršanas gadījumu un pieņem attiecīgu lēmumu.

19. Par nelietderīgajiem zudumiem nodokli maksā pēc pamatlikmēm un papildlikmēm kā par virslimita iegūvi. Par nelietderīgajiem zudumiem uzskata pierādāmos derīgā izrakteņa zudumus, kas pārsniedz Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas vai citos normatīvajos aktos noteikto institūciju akceptētā projektā paredzētos zudumus. Par iegūtajiem derīgā izrakteņa apjomiem, kas neatbilst ieguves atļaujā (licencē) noteiktajam derīgā izrakteņa veidam, nodokli maksā pēc pamatlikmēm un papildlikmēm kā par dabas resursu iegūvi bez atļaujas. Minētajiem maksājumiem nepiemēro likuma 1.pielikuma 1. un 4.punktā paredzētos likmju atvieglojuma koeficientus.

20. Nodokļa maksātājs nodrošina iegūto derīgo izrakteņu un visu zudumu uzskaiti. Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas pilnvarotas amatpersonas, pamatojoties uz nodokļa maksātāja sniegto informāciju un pārbaudes rezultātiem, novērtē nelietderīgo zudumu apjomu, apstiprina to ar aktu un kontrolē derīgā izrakteņa veida un ieguves apjoma atbilstību atļaujā (licencē) noteiktajam.

21. Likuma 1.pielikuma 4.punktā noteikto nodokļa likmes atvieglojuma koeficientu piemēro, pamatojoties uz pirkšanas un pārdošanas dokumentiem, kuros norādīti augsnes auglības uzlabošanas vajadzībām Latvijā realizētie kūdras un sapropeļa apjomi attiecīgajā laikposmā. Nodokļa maksātājs pārskatā par nodokļa aprēķinu (šo noteikumu 7.pielikums) kūdras un sapropeļa apjomus, kuriem piemērots likmju atvieglojuma koeficients, uzrāda atsevišķi, nošķirot no pārējā kūdras vai sapropeļa apjoma. Minētais likmju atvieglojuma koeficients nav attiecināms uz apjomiem, kas iegūti virs limitos noteiktajiem, kā arī gadījumos, kas noteikti šo noteikumu 19.punktā.

22. Par laukakmeņu izmantošanu saimnieciskajā darbībā atbilstoši likuma 1.pielikuma 5.punktam nodokli aprēķina, piemērojot likuma 1.pielikuma tabulā noteikto nodokļa likmi par laukakmeņiem (no atradnēm) būvniecībai.

23. Nodokli par videi kaitīgu preču un produktu ievēšanu (importu) aprēķina un maksā preces saņēmējs (deklarētājs) vai tā pilnvarota persona saskaņā ar nodokļa likmēm pa preču un produktu veidiem un atbilstoši klasifikācijai, kas noteikta šo noteikumu 6.pielikumā. Muitas iestādei iesniedzamajā muitas kravas deklarācijā (ailē "Preces iepakojums un apraksts") uzrāda ziņas (tehniskie raksturojumi) par preču un produktu veidiem un to iepakojuma (taras) veidiem. Nodokli par videi kaitīgu preču un produktu, kā arī preču un produktu iepakojuma ievēšanu (importu) aprēķina un maksā brīdī, kad to noformē brīvam apgrozījumam Latvijas Republikas muitas teritorijā. No nodokļa samaksas atbrīvo preces, produktus un iepakojumu, kam saskaņā ar likuma "Par muitas nodokli (tarifiem)" un citiem normatīvajiem aktiem noteikti muitas nodokļa atvieglojumi, izņemot preces un produktus, kuru ievēšanai jāsaņem atļauja saskaņā ar šo noteikumu 6.punktu. No nodokļa samaksas neatbrīvo preces, produktus vai iepakojumu, kam piemēro muitas nodokļa 0 procentu tarifa likmi, ja uz to neattiecas minētie atvieglojumi.

24. Kravas sertifikāts šo noteikumu izpratnē ir piegādātāja, attiecīgās valsts brīvprātīgās izlietotā iepakojuma apsaimniekošanas organizācijas vai Latvijas Iepakojuma asociācijas apstiprināts dokuments, kurā ietverta nepieciešamā informācija par kravas iepakojuma materiālu veidu un svaru. Iepakojumu apliecinošs piegādātāja apstiprināts dokuments ir piegādātāja parakstīts dokuments (oriģināls), kurā ietverta nepieciešamā informācija par kravas iepakojuma materiālu veidu un svaru (izņemot starptautisko pārvadājumu pavadzīmi). Aprēķinot iespējamo muitas parādu precēm un produktiem iepakojumā, kuriem piemēro pārējās muitas procedūras, bet ne procedūru preču ievēšanu brīvam apgrozījumam (importu), par iepakojumu apliecinošu piegādātāja apstiprinātu dokumentu ir uzskatāms arī pa faksu nosūtīts piegādātāja parakstīts dokuments, kurā ietverta nepieciešamā informācija par kravas iepakojuma materiālu veidu un svaru. Nodokli aprēķina un aprēķinu muitā iesniedz kravas īpašnieks vai valdītājs. Ja kravas sertifikātā vai iepakojumu apliecinošā piegādātāja apstiprinātā dokumentā nav norādīts kravas iepakojuma veids un svars, bet ir norādīts kravas bruto svars, piemēro Ministru kabineta 2000.gada 25.janvāra noteikumos Nr.35 "Pirmsmuitošanas dokumenta piemērošanas un preču pagaidu uzglabāšanas kārtība" noteikto kārtību, un nodokli aprēķina, maksimālo nodokļa likmi reizinot ar 25 % no kravas bruto svara, ievērojot šo noteikumu 29.punktu.

25. Ja nodokļa maksātājs ir samaksājis nodokli par Latvijā realizējamām pašražotām videi kaitīgām precēm un produktiem vai to izejvielām, kā arī par preču vai produktu iepakojumu tā ieviešanas brīdī Latvijas Republikas muitas teritorijā, pārskatā par nodokļa aprēķinu šos maksājumus uzskata par nodokļa priekšapmaksu (avansa maksājumiem) un norāda pārskata par nodokļa aprēķinu (šo noteikumu 7.pielikums) 3.veidlapas 7.ailē. Par katru priekšapmaksas summu izdara ierakstu 3.veidlapas apakšējā tabulā. Ja nodokļa maksātājs Latvijas teritorijā realizē preces atkārtoti izmantojamā iepakojumā, kuru iepērk no patērētājiem, nodokli aprēķina un maksā par ceturksnī realizētā un iepirktā iepakojuma apjomu starpību, pamatojoties uz grāmatvedības uzskaites dokumentiem. Nodokļa maksātāji, kuri atkārtoti izmantojamo iepakojumu izmanto importa vai eksporta operācijās, var nemaksāt nodokli, ja šo taru ar atsevišķu muitas deklarāciju noformē kā ievestu uz laiku vai izvestu uz laiku.

26. Nodokli par pašražotu videi kaitīgu preču un produktu realizāciju nodokļa maksātāji aprēķina saskaņā ar grāmatvedības uzskaites datiem un saskaņotajiem limitiem par katru preces vai produkta fizisko vienību vai procentos no to realizācijas cenas, kurā neieskaita akcīzes nodokli un pievienotās vērtības nodokli. Nodokli neaprēķina un nemaksā par pašražotas produkcijas apjomiem, kas realizēti (eksportēti) ārpus Latvijas teritorijas, ja attiecīgās piegādes ir dokumentāri pamatotas ar šo noteikumu 33.2.apakšpunktā minētajiem eksportu apliecinošiem dokumentiem.

27. Nodokli par dabas resursu ieguvu, vides piesārņojumu, videi kaitīgu preču un produktu, kā arī preču un produktu iepakojuma realizāciju iekšzemē aprēķina un iemaksā Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālās iestādes noteiktajā budžeta kontā par iepriekšējo ceturksni līdz nākamā mēneša divdesmitajam datumam.

28. Tie nodokļa maksātāji, kuriem nodokļa gada maksājums pēc pamatlikmēm paredzams mazāks par 100 latiem un kuri šo noteikumu 37.punktā noteiktajā kārtībā ir iekļauti īpašā sarakstā, nodokli par kārtējo gadu iemaksā līdz nākamā gada 20.janvārim. Nodokļa maksātāji, kuriem šo noteikumu 15. un 16.punktā noteiktajā kārtībā ir noteikts īpašs maksājumu grafiks, nodokli maksā saskaņā ar minēto grafiku.

29. Nodokli pēc likmēm par iepakojuma materiāla svara vienību aprēķina, piemērojot atsevišķi nodokļa likmes par katru iepakojuma materiāla veidu, ieskaitot etiķetes (to skaitā par primāro jeb tiešo iepakojumu, kas ir tiešā saskarē ar produktu, sekundāro iepakojumu, ko izmanto noteikta daudzuma primāro vienību grupēšanai, transportiepakojumu), un attiecīgos aprēķinus summējot. Par pamatu aprēķiniem muižā izmanto šo noteikumu 24.punktā minētos dokumentus, bet iekšzemē - grāmatvedības uzskaites dokumentus un iepakojuma materiālu izlietojuma normas. Ja nodokļa maksātājs var dokumentāri pamatot iepakojuma materiālu kopējo svaru, bet nevar pamatot ziņas par atsevišķiem iepakojuma materiāliem, nodokli var aprēķināt, piemērojot visaugstāko likmi, kas atbilst iepakojumā lietotajiem materiāliem, un attiecināt to uz visu iepakojumu. Ja kravas iepakojums sastāv tikai no transportiepakojuma, nodokli aprēķina, izmantojot kravas bruto un neto starpību. Ja vienu iepakojuma vienību 95 % apmērā no svara veido viens iepakojuma materiāls, tad nodokli, piemērojot pamatmateriāla likmi, aprēķina par kopējo iepakojamo materiālu svaru. Iepakojuma materiāliem, kas neatbilst nevienai no likuma 8.pielikumā minētajām materiālu grupām, piemēro likuma 8.pielikuma 6.pozīcijas likmi.

30. Neatkarīgi no lietojuma veida kosmētikas un parfimērijas, sadzīves ķīmijas, farmaceitisko un tabakas izstrādājumu iepakojumu apliek ar nodokli atbilstoši likuma 9.panta ceturtajai daļai un likuma 8.pielikumam.

31. Desu izstrādājumu apvalks, sieru vasks un tējas filtrpapīra maisiņš nav iepakojums, un tos ar nodokli neapliek.

32. Ja nodokļa maksātājs ar kredītiestādes un Valsts kases norēķinu centra starpniecību nodokli par preču un produktu, kā arī iepakotu preču un produktu pārvešanu pāri valsts robežai ir samaksājis Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālajā iestādē, kurā viņš reģistrēts kā nodokļu maksātājs, nodokļa maksātājs uz robežas uzrāda izziņu par nodokļa samaksu, uz kuras ir attiecīgās Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālās iestādes zīmoga nospiedums un direktora paraksts.

33. Nodokļa maksātājam, kurš videi kaitīgas preces vai produktus ieved (importē) Latvijas Republikā tālākai piegādei (reeksportam) ārpus Latvijas Republikas vai ieved uz laiku (arī pagaidu ieviešana pārstrādei) un šajos noteikumos noteiktajā kārtībā ir samaksājis nodokli par minēto preču ieviešanu (importu), ir tiesības saņemt atpakaļ samaksāto nodokli, ja Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālajā iestādē iesniegti šādi dokumenti:

33.1. dokumenti, kas apliecina nodokļa samaksu par konkrētām precēm vai produktiem un kuros kā importētājs norādīts nodokļa maksātājs;